

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

37. An sit validus Baptismus collatus dormienti, qui illum petierat ante somnum? Idem est dicendum de amente, qui ante dementiam, & de furioso, qui dum haberet dilucida intervalla petierunt ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

RESOL. XXXVII.

An sit validus Baptismus collatus dormienti, qui illum perierat ante somnum?

Idem est dicendum de amente, qui ante amentiam, & de furioso, qui dum haberet dilucida intervalla, petierunt Baptismum, etiamsi postea dum baptizantur, resistere videantur.

Et discutitur, an Minister, qui ante somnum habuit voluntatem baptizandi aliquem, si illum dormiens baptizet, conficiat Sacramentum? Ex p. 3, tr. 4. Refol. 12.

Sup. hoc a-
mente in
Ref. præce-
rita, & in
aliis ejus
not.

§. 1. **R**espondeo affirmativè, & ita determinat Innocent. III. in cap. majores de Baptismo, & sumitur ex Concil. Carthag. III. can. 34. & Arausic. I. can. 12. quia voluntas, & propositum præcedens sufficit, ut illa susceptio Baptismi censeatur voluntaria, & ut censeatur non ponere obicem, & idem, ut ex pluribus notavit Barbosa in collect. tom. 1. lib. 3. tit. 4. c. 3. in n. 16. Sylvius in 3. part. q. 68. art. 7. dicendum est de amente, qui ante amentiam, & de furioso, qui dum haberet dilucida intervalla, petierunt Baptismum, etiam si postea dum baptizantur, resistere videantur, nam illa resistentia non repugnat intentioni antea elicitæ, cum ipsa sit actus humanus. Sed dices, minister, qui ante somnum habuit voluntatem illum baptizandi, si illum dormiens baptizet, non conficiet sacramentum; ergo neque similis voluntas sufficiet ex parte baptizati.

2. Respondet Cabrera de Sacram. in 3. p. q. 68. art. 7. quod aliqui Theologi probabiliter dicunt in tali casu verum confici sacramentum, sufficeretque virtutem voluntatem ministri, præsertim si illa actio, quam dormiens exequitur, ortum habeat ex efficaci voluntate conferendi baptismum, quam in vigilia habuit. Hæc solutio procul dubio est probabilis, nec poterit facile falsitatis convinci, quoniam illa actio quæ fit à dormiente, videtur voluntaria virtualiter in sua causa, nempe in voluntate habita in vigilia. Quare in tali casu puto baptismum exercendum esse sub conditione. Ita Cabrera; sed ego puto majorem voluntatem, & intentionem requiri in Ministro ad baptismum, quam in suscipiente; & ita est dispar ratio inter utrumque casum.

RESOL. XXXVIII.

An mutus & surdus, si in terris Infidelium se miscet cum aliis ad suscipiendum Baptismum, sit baptizandus? Ex p. 5. tr. 6. Refol. 1.

§. 1. **H**ic casus olim torfit Doctorum ingenia, & de illo agit Lopez in Instr. conscient. part. 1. cap. 12. ubi sic asserit: Et adhuc paululum pergimus immorari in hac scitu digna questione ab hac non abhorrenti materia, scilicet qui natus est surdus & mutus inter infideles, qui nunc convertuntur in Indiarum novo Orbe, qui jam adultus evasit, si baptismum petit, quia alios videt baptizari, an sit ei conferendus? Et quidem non tam patens est questio ut statim succurrat menti quid sit dicendum. Nam aliqui Thomistæ, quibus ad manus casus hic venit, in regionibus Indiarum non aucti sunt tali conferre baptismum.

nam pro parte negativa hæ rationes urgere videntur. Prima; quia cum in adultis ad baptismum requiratur dispositio fidei absolute, & contritionis, aut attritionis, si baptizandus mortalis peccati est conficius, iste quia mutus & surdus à nativitate fuit; unde juxta præceptum Domini, *Ite, docete omnes gentes baptizantes eos*, edoceri non potuit ut baptizaretur, fide explicita, & implicita videtur carere, est ergo indispositus. Item deus quod possibile & verisimile est furatum fuisse, cum uxore aliena coisse, quæ acta mala esse etiam nemine docente exterius, lumen naturale, quod signatum est super nos, ei dicat. Quorum peccatorum contritione, aut dolore videtur carere, quia de necessitate doloris ad baptismum necessarij edoceri nequit; ergo ne indisposito, & in peccato complacenti detur baptismus, non est ad baptismum recipiendus, ne sacrilega sit receptio.

2. Sed in contrarium hæ quoque premunt rationes. Prima, quia non est in via aliquis relinquendus, dum viator est extra statum salutis. Negare autem huic petenti baptismum, videtur illum tanquam sine spe remedij relinquere; ergo. Item præsumendum est talem surdum à nativitate, & clinguem, si cum signis petit baptismum à Deo, de quo Divus Joannes ait, quod illuminat hominem venientem in mundum, fuisse illuminatum de fide suprenaturali saltem implicita, & de dolore necessario, quia Deus non deficit in necessariis; ergo est baptizandus. Et confirmatur ex Diuo Augustino, ubi Catechumenos retinentes adulterina confortia, si desperati, & intra se pœnitentes jacuerint, neque pro se respondere potuerint, quia amiserunt usum lingue, alio modo baptizandos, inquit, hujusmodi puto; ergo simili ratione hujusmodi mutos & surdos à nativitate, si signa contritionis, tundendo pectus, vel aliter ostenderent, baptizandos esse censeret. Sed quia rationes hæ pro parte affirmativa solutiones planas habent, & quia rationes pro parte negativa urgentiores sunt, si quis velit hujusmodi baptizare surdum & clinguem, me authore non faciet, sed expectabit judicium saltem Episcopi, qui cum doctis sibi adjunctis personis investigare curet, an talis ex vivacitate judicij, ex inspiratione Dei, vel exterioribus Religionis Christianæ exercitiis, & sacramentis à se visis dari, apprehenderit pro salute anime talia suscipi remedia, divinæque esse, & ab uno Deo cœli, & terre instituta, si hæc signis exterioribus se intelligere significaverit, simulque fidem de Deo se habere, dolorumque de peccatis. Tunc his præhabitis si baptizaretur, non damnare aulam, alias affirmativam relinquens, negativam citius complectetur, Huc usque Lopez.

38 Sed si Episcopus longè distaret, ego puto in tali casu posse Parochum cum aliis viris doctis dictum mutum & surdum examinare, illumque baptizare; & ita docet Episcopus Moscoso in summa tractat. 2. cap. 5. in n. 7. ubi sic ait. [En el caso del Padre Lopez del fardo y mudo infiel, que veniesse adonde los Christianos se estan bautizando (como sucedio en las Indias) y por señas pidiesse el Bautismo, tengo por acertado se siga su parecer, que es, que se consulte al Obispo o Prelado para que se examine con su autoridad, si el mudo llega bien dispuesto para recibir el Sacramento del Bautismo y su efecto, y se bautize. Verdad es que si el Cura sabe bien lo que haze, y puede examinar por señas al mudo por su persona